

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 14C/250/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314220192
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Moravová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1314220192.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III. v Bratislave, v konaní pred sudkyňou JUDr. Annou Moravovou, v právnej veci navrhovateľa: R. B. N., I. XX.XX.XXXX, Z. Z. XX, Z., proti synovi navrhovateľa: F. N., I. XX.XX.XXXX, Z. Š. XX, M. o zníženie výživného pre dospelé dieťa takto

rozhodol:

I. Súd konanie o zvýšenie výživného **z a s t a v u j e .**

II. Navrhovateľ je **p o v i n n ý** prispievať na náhradu nákladov na výživu syna vo výške 30% zo sumy životného minima t.j. 27,30 Euro mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa, od právoplatnosti tohto rozsudku, za obdobie od 09.09.2014 do 22.02.2016. Zročnú sumu nákladov na výživu syna navrhovateľa za obdobie od 09.09.2014 do 22.02.2016 vo výške 651,10 Euro súd povoľuje navrhovateľovi splácať synovi v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20 Euro, ktoré je povinný platiť vždy do 15-teho toho ktorého mesiaca vopred k rukám syna až do zaplatenia, počínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia.

III. Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Bratislava III., č.k. 26P 141/01-06 zo dňa 05.02.2004, v časti o výživnom na malol. F..

IV. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľ sa svojim návrhom zo dňa 09.09.2014 domáhal, aby súd zrušil jeho povinnosť platiť výživné na jeho dospelého syna. Svoj návrh odôvodnil tým, že od r. 1998 je invalidný dôchodca, pričom jeho dôchodok spolu s dávkou v núdzi predstavuje 233 Euro. Po odpočítaní nájomného vo výške 116 Euro, telefónu vo výške 25 Euro, televízie vo výške 25 Euro, elektriny a plynu vo výške 20 Euro, dopravy vo výške 15 Euro, mu zostáva na stravu cca 30 Euro mesačne, preto nemá z čoho platiť výživné na svojho syna.

2. Syn navrhovateľa sa návrhom zo dňa 27.11.2014 vedeným pod sp. zn. 14C 336/2014 domáhal aby súd rozhodol o zvýšení výživného, určeného rozsudkom Okresného súdu Bratislava III., č.k. 26P 141/01-06 zo dňa 05.02.2004. Vzhľadom na to, že konania vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 14C 250/2014 a sp. zn. 336/2014 skutkovo spolu súviseli a týkali sa tých istých účastníkov, súd ich v záujme hospodárnosti spojil na spoločné konanie, ktoré bolo vedené pod sp. zn. 250/2014.

3. Syn navrhovateľa svoj návrh na zvýšenie výživného, v ktorom žiadal, aby mu súd priznal výživné voči navrhovateľovi vo výške 300 Euro mesačne odôvodnil tým, že navrhovateľ mu neplatí výživné, ktoré mu určil súd naposledy v r.2004, ktorým mu bola zvýšená vyživovacia povinnosť na sumu 49,79 Euro. Túto sumu mu naposledy vyplatil vo februári r. 2014. Zmeškané výživné vo výške 6,46 Euro vymáha od navrhovateľa Exekučným príkazom. Od posledného určenia vyživovacej povinnosti sa mu podstatne zmenili a narástli náklady, pretože študuje na Spojenej škole s vyučovacím jazykom maďarským a po ukončení by chcel pokračovať v štúdiu na vysokej škole. Celú starostlivosť o neho zabezpečujú starí rodičia (rodičia matky), nakoľko matka je nezamestnaná a nepoberá žiadne sociálne dávky.

4. Navrhovateľ, ktorý podal návrh na zníženie výživného, ktorý uviedol, že o zníženie výživného žiada z dôvodu, že súdom naposledy určené výživné nemá z čoho platiť, Poberá len dôchodok, má 52 rokov, je plne invalidný, od r. 1998 má psychické problémy, nemôže sa nikde zamestnať, dôchodok je jeho jediný zdroj príjmu. Výživné na syna neplatí od r. 2014 z dôvodu, že v júli 2013 zomrel jeho otec, ktorý mu prispieval na platenie výživného pre syna, zo svojho dôchodku. Synovi oznámil, že mu nebude môcť platiť výživné vo výške 49,79 Euro mesačne z dôvodu, že invalidný dôchodok je jediný zdroj jeho príjmu a otec mu nemôže prispievať. Synovi do 18 rokov pravidelne platil 50 eur mesačne, k tomu mu dal v marci 2014 sumu 100 eur, v septembri r. 2014 mu dal 150 Euro a potom synovi už neplatil nič, nakoľko mi to finančne nevychádzalo. Jeho samotného mňa finančne podporuje sestra, inak by nemal peniaze ani na jedlo. Aj v minulosti mal problém s tým, že neplatil 2-3 mesiace nájomné, potom to zaplatila jeho sestra. Dlh mu vznikol na základe vysokého výživného. Vlastní 1 izbový byt v Dúbravke. Navrhol aby mu súd uložil povinnosť platiť na syna mesačné výživné vo výške 20 eur, čím by došlo k zníženiu výživného z dôvodu, že z invalidného dôchodku, ktorý je jediným zdrojom jeho príjmu, si vyššie výživné na syna dovoliť nemôže. Navrhovateľ svoje náklady vyčíslil nasledovne: poplatky spojené s bytom - 116 Eur mesačne, drogeria-10 Euro, cestovanie 15 Euro, elektrina - 20 Euro, Plyn - 15 Euro polročne, telefón - 25 Euro, z toho 15 Euro predstavuje hovorné a 10 Eur internetové služby, čo spolu predstavuje sumu 201 Euro, pričom ošatenie, stravu, lieky nevyčíslil. Jeho mesačný príjem je 207,80 Euro a dávky v hmotnej núdzi predstavujú sumu 4,70 Euro mesačne, čo nestačí ani na pokrytie jeho odôvodnených potrieb. Poukázal na to, že synova matka žije z peňazí, ktoré posielal synovi, je zdravá, nikdy nebola zamestnaná.

5. Syn navrhovateľa vo svojej výpovedi uviedol, že už 3 roky mu navrhovateľ neplatí výživné. Matka mu dáva 10 Eur raz do mesiaca, niekedy dostane nejaké eurá od starej mamy. Mal tiež príjem z brigád; v r. 2014 brigádoval jeden mesiac a zarobil 80 EUR, v r. 2015 brigádoval jeden mesiac a zarobil 150 Euro. V čase, keď bol študentom vysokej školy, dostával sociálne štipendium vo výške 235 Euro, nakoľko matka bola nezamestnaná. V súčasnosti neštuduje, nakoľko štúdium bolo obtiažne. Bol zaevidovaný na ÚPSVaR od 22.2.2016 ale po 2 mesiacoch som bol vyradený, pretože odmietol vykonávať aktivačné práce. Súhlasil s návrhom navrhovateľa, aby mu súd znížil výživné na neho tak, aby navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť mi výživné vo výške 20 Euro mesačne a vzhľadom na uvedené vzal svoj návrh na zvýšenie výživného, došlý na tunajší súd 27.11.2014 späť a žiadal, aby súd konanie o zvýšení výživného zastavil.

6. Svedkyňa F. N., matka odporcu vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že návrh na súd podali z dôvodu, že navrhovateľ neplatil výživné na syna. Odkedy sa syn narodil, okrem sociálnych dávok nikdy nezarobila nijaké peniaze na výživu svojho syna. So synom žili len z výživného, ktoré posielal otec na syna a zo sociálnych dávok. Sociálne dávky dostávala v sume do 100 EUR. Nikdy nebola zamestnaná. V r. 2016 bola evidovaná na ÚPSVaR avšak naposledy nedostala podporu, nakoľko odmietla vykonávať aktivačné práce. Nevie si nájsť prácu, primeranú k jej vedomostiam, má gymnázium s maturitou a so svojim vzdelaním chce vykonávať aspoň administratívnu prácu. ÚPSV v Senci jej však ponúkol aktivačné práce, ale to je pod jej úroveň, vzhľadom na jej vzdelanie. Vyhodili ju zo školy, kde študovala teológiu a to ju dodnes deprimuje. Chodila opatrovať maloleté dieťa, 2x do mesiaca z odmenou 3 eur/hod., dieťa však už neopatrjuje z dôvodu, že som sa pohádala s jeho babkou.

7. Súd sa v rámci dokazovania oboznámil s vypočutím oboch účastníkov, svedkyne F. N. s obsahom nasledovných listinných dôkazov a dospel k zisteniu nasledovného skutkového a právneho stavu veci:

8. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 39 Nc 35/97 bol navrhovateľ zverený do osobnej starostlivosti svojej matky a otcovi bola určená povinnosť platiť na v tom čase maloletého navrhovateľa výživné vo výške 1.000.-Sk.

9. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 05.02.2004, č.k. 26P 141/01-86 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 11 CoP 167/04-103 bola N bol zverený do osobnej starostlivosti svojej matky a otcovi bola určená povinnosť platiť na v tom čase maloletého navrhovateľa mesačné výživné vo výške 49,79 Euro.

10. Z Potvrdenia zo dňa 02.10.2015 vydaného Slovenskou technickou univerzitou v Bratislave, Fakulta elektrotechniky a informatiky, súd zistil, že navrhovateľ je študuje bakalársky štúdijný program elektronika, forma štúdia denná, rok štúdia 1., v akademickom roku 2015/2016; štandardná dĺžka štúdia je 3 roky a štúdium začalo 01.09.2015.

11. Z Potvrdenia o štúdiu zo dňa 15.03.2016 vydaného Slovenskou technickou univerzitou v Bratislave, Fakulta elektrotechniky a informatiky, súd zistil, že navrhovateľ skončil štúdium bakalárskeho štúdijného programu elektronika v akad. roku 2015/2016, ku dňu 22.02.2016. Štúdium trvalo od 01.09.2015 do 22.02.2016.

12. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej len ZR) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

13. Podľa § 62 ods. 2 ZR obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

14. Podľa § 62 ods. 5 ZR výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

15. Podľa § 62 ods. 3 ZR každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona

16. Konanie vo veciach vzájomnej vyživovacej povinnosti rodičov a detí je oslobodené od platenia súdnych poplatkov podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. g/ zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení.

17. Súd vykonaným dokazovaním, po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na zníženie výživného na syna je dôvodný, pretože navrhovateľovi sa podstatne zmenili pomery, v dôsledku smrti jeho otca (v júli 2013), ktorý mu dovtedy finančne pomáhal o.i. aj s platením výživného na syna. Pokiaľ ide o príjem navrhovateľa v období od 09.09.2014 do 22.02.2016, zo správy Sociálnej poisťovne vyplýva, že, že navrhovateľ je poberateľom invalidného dôchodku, priznaného dňa 01.09.1998 vo výške 207,80 Euro. Dňa 05.12.2013 mu bol invalidný dôchodok zvýšený o 7,80 Euro t.j. je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 215 Euro, a od r. 2014 mu bola vyplatená pomoc v hmotnej núdzi vo výške 205,80 Euro, čo predstavuje sumu 17,15 Euro mesačne, pričom exekútor mu z dôchodku z tejto sumy strháva mesačne sumu 13 Euro. Z nevyhnutných nákladov, ktoré navrhovateľ súdu predložil súd zistil, že na stravu, oblečenie a lieky, mu zostalo len 30 Euro. Vzhľadom na uvedené aj v trestnom konaní súd rozsudkom sp. zn. 3T/115/2014 zo dňa 18.08.2015 upravil výšku výživného za obdobie od októbra 2013 do 01.08.2014, t.j. do ukončenia vysokoškolského štúdia syna navrhovateľa, pre účely trestného konania na zákonom určenú minimálnu sumu výšky výživného, t.j. na sumu 30% životného minima, čo je suma 27,13 Euro. Navrhovateľ síce uzavrel so synom dohodu o výške výživného vo výške 20 Euro mesačne, avšak v prípade, ak vyživovacia povinnosť k dieťaťu stále trvá, teda dieťa nie je schopné sa samé živiť, napríklad z dôvodu, že sa stále pripravuje na budúce povolanie (študuje), rodič musí platiť výživné v minimálnej výške vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa zákona o životnom minime. Znamená to, že aj keby rodičove schopnosti a možnosti neumožňovali platiť žiadne výživné, aj tak musí platiť výživné v minimálnej výške určenej zákonom. Vzhľadom na nízky príjem navrhovateľa, skutočnosť, že mu exekútor strháva mesačne sumu 13 euro, tiež s poukazom na výšku zročného výživného, súd navrhovateľovi povolil splácať zameškané výživné formou splátok. Za primerané považoval mesačné splátky vo výške 20 Euro. Vzhľadom na to, že v danom prípade sú splnené podmienky pre zníženie vyživovacej povinnosti, návrh bol podaný dôvodne, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

18. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 C.m.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní (§ 205 ods. 1, 2 O.s.p.) odo dňa jeho doručenia, v dvoch vyhotoveniach prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).